

tagne Plantager. Nej, jeg tror ikke, at det ærede Medlem eller noget andet æret Medlem med Rette kan slaa sig til No med den Betragtning, at Arbejderne ere dækkede igjennem Kontrakterne. Thi, som jeg har udtrykt mig, leve af Kontrakterne kunne de ikke, og naar Medkontrahenten ikke kan opfylde sin Kontrakt, slaa de brudløse. Dersom Staten ikke kan tilskyde til Plantagernes Drift, kan den ligesaa lidt tilskyde til Skifterettens Plantage drift som til nogen Andens. Jeg har endnu et ganske lille Mellemværende med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, saa lille, at jeg ikke skulde have taget det med, naar jeg ikke af andre Grunde havde haft Ordet, det er Spørgsmaalet om den store Skyld, at der ikke foreligger Materiale til Beparelse af Spørgsmaalet Nr. 12 i Skrivelsen af 18de November fra Udvalget. Som jeg nu hørte, har det ikke været det ærede Medlems Mening at behæjde Finantsministeren, at han ikke havde disse Oplysninger. Men Feilen var Guvernørens. Ja, man fristes næsten til at udtale, hvad jeg ofte har tænkt under Forhandlingerne her, det gamle Ordsprog, at de Fraværende have altid Ret. Hvorledes skulde dog Guvernøren kunne formode, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds lagde en særdeles Vægt paa at faae opgivet, hvor stor Skaden var for hver enkelt Plantage. Man har gjort sig al Flid for at faae opgjort og faae indsendt i Beretningen Summen for hver enkelt Gruppe af de Skadelidte. Men jeg gad dog vide, hvoraf Guvernøren skulde kunne formode, at man lagde særlig Vægt paa at vide, i hvilket Forhold denne Skade paa Sukkerplantagerne fordelte sig paa de 40 Plantager, der ere brændte. Man maa erindre, at Guvernøren — saa vidt mig bekendt — ikke veed Noget om disse Forhandlinger og Betænkninger, som denne Sag har foranlediget, men kun kjender selve det Forslag, der er forelaagt, og som gaar ud paa, at der ydes et Laan til Kolonialkassen. Maa jeg nu spørge, om det lige overfor Spørgsmaalet om Laanet til Kolonialkassen og dets Størrelse har Noget at betyde, paa hvilken Maade denne Skade fordeler sig paa de enkelte Plantager? (Berg: Jo, det har haft Betydning). Det ærede Medlem siger, at det har haft Betydning; men jeg spørger kun, hvorledes skulde Guvernøren kunne ane, at det havde Betydning? Og det er jo det, der er Spørgsmaal om, naar man vil lægge et saa stort Ansvar paa ham, fordi en saadan Beretning mangler.

Omtrent paa samme Maade forholder det sig med Hensyn til Manglen paa detaillerede Opgivelser af Staden i Frederiksted. Forudsætningen derude har været, at man her hjemme fra vilde sætte Kolonialkassen i Stand til gennem Laan, ikke gennem Gaae, at hjælpe de Skadelidte i Frederiksted. Dersom man der havde haft og kunnet have nogen Formodning om, at der var Tale om herhjemme fra ikke at yde Laan, men Stadeserstatning, Krigsstadserstatning, Oprørsstadserstatning, eller hvad man nu vil kalde det, og yde den med en Bestemmelse af Erstatningens Størrelse for hver enkelt skadelidt Person, ja, i saa Tilfælde kunde man sige, at man derude burde have skyndt sig med at indsende en Liste over de Skadelidte, med detaljerede Oplysninger om Formuesforhold o. s. v. Men jeg spørger: Hvor i al Verden kunde man i Vestindien ane, at der her i Salen vilde blive Spørgsmaal om Sligt? Og har man ikke kunnet ane dette, forekommer det mig, at den Bebrejdelse for, at Oplysningerne ikke ligge paa Bordet, er meget ubillig.

Berg: Mellemværendet mellem den ærede Minister og mig angaaende en Forespørgsel fra min Side har den ærede Minister nu rettet, det er altsaa forsvundet, i den Retning er der Intet imellem os. Men jeg synes nok, at den ærede Minister begif en lille Indiskretion ved at tage en Sætning ud af det, som jeg udtrykkelig sagde var tænkt høit og ikke ønskede skulde føres ind i Debatten. Imidlertid skylder jeg den ærede Minister, der har misforstaaet min og mine Venners Stilling, at gjøre ham denne klar. Den ærede Minister sagde, at, naar jeg havde udtalt, at han og hans Ministerium skulde trække sig tilbage — om hvilket jeg forøvrigt ikke siger: Gid det ske sent! — saa harmonerer det ikke med vort saglige Standpunkt med Hensyn til det Anliggende, som her ligger for. Jeg skal derom sige til den ærede Minister, at deri tager han ganske feil. Den ærede Minister kan tænke sig, at han og hans Ministerium var gaaet, og at det Flertal, hvortil jeg og mine Venner jo ikke høre, havde faaet et Ministerium, som maasse behagede dem mere end den ærede Ministers, saa vare de jo i Stand til at vedtage den Lov, de behagede. Det store relative Flertal i Salen har jo nemlig sagt, at det ikke vil give disse Penge, fordi det nuværende Ministerium sidder ved Storet og har den nuværende Guvernør i Vestindien.